

L'ESPURNA

Françcraig corcerla

El P.O.U.M. defensarà sempre a la classe obrera, de la contrarevolució en totes les formes

Segona Epoca. Any II. Núm. 597.

Girona, dimarts, 9 de març de 1937

EDICIÓ DE LA TARDA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

El front de la Joventut Revolucionària és el primer pas envers l'esperit del 19 de juliol

Mentre els veterans semblen avenir-se a una desastrosa política de transigències malesentes, els joves reivindiquen l'esperit invicte de les jornades de juliol.

De claudicació en claudicació, per part de les organitzacions revolucionàries, s'ha arribat a un abandó inversemblant de les consignes, que per al proletariat, haurien de constituir la plataforma mínima.

Clar que la carrera decadent començà amb la dissolució dels Comitès, oèl·lules vives de la xarxa administrativa de la Revolució. Fou el primer pas en la gran reculada que avui lamentem.

El P. O. U. M. sapigué llançar, a temps, les consignes de la victòria: govern obrer, exercit roig, seguretat revolucionària, Revolució Socialista.

La manca d'un pensament polític, d'una teoria revolucionària, ha portat determinades organitzacions a contemporitzar erròniament amb els representants autèntics de la petita burgesia. Aquesta petita burgesia que, ultra la condició econòmica, no té dret a cap mena de drets, i menys, a ressucitar un rol hegemònic en la política antifeixista.

La tàctica petitburguesa ha estat sempre la de l'adaptació oportunista.

No fa pas un trimestre, el propi Companys qualificava els moments històrics, com l'hora del proletariat.

Avui, Companys exigeix tot el poder al Govern de la Generalitat, aquest mateix govern que ha substituït els Tribunals Populars, que ha dissolt les Patrulles de Control i que propugna per un Exèrcit «apolític», «neutral» en les grans lluites entre la burgesia i la classe treballadora. Endebades, hauria passat el 19 de juliol, si els explotats consentissin la cursa decadent començada en reivindicacions socialistes.

Cal tallar en sec l'avanzada audaç de la Contrarevolució.

La joventut treballadora sabrà ésser digne i comportar-se, alhora, com a joventut genuïnament revolucionària. Quan els veterans van a ajupir-se, els joves obrers, camperols i combatents es redreen més que mai enfront del feixisme i enfront del reformisme.

Pas, a la joventut revolucionària!—

G U I O

El perill reformista

El proletariat deu enarborar la bandera de la Revolució social si aspira a superar les seves condicions econòmiques i morals. Cap treballador enquadrat dintre d'un partit revolucionari, ho ignora; encara que tampoc ho neguen els que militen en partits reformistes i petits burgesos.

La lluita de classes és la única que pot interessar-los. El triomf anhelat és el triomf socialista. Per tots els treballadors? Per tots. Sens dubte. La classe explotada només pot sentir un desig comú: Reivindicar-se.

Doncs, si és així, perquè no és avui un fet l'aliança obrera i perquè no es planteja concretament el caràcter de la guerra civil espanyola? Perquè hi ha treballador que aplaudeix el sofisme que el motiu de la nostra lluita és de independència nacional? Perquè es

fa ressó de les consignes reformistes que pugnen per estrangular definitivament la revolució iniciada el 19 de juliol? La guerra!, diuen. La guerra contra el feixisme. Abans que tot la guerra! La revolució vindrà després.

La paradoxa radica en la seva convicció. Ells, com tots els pàries, la invoquen i la desitgen. — Però hi ha ningú, que pugui creure, exclamava amb veu indignada un obrer dels que segueixen els líders reformistes, que pugui creure en un retorn de la situació anterior al 19 de juliol? La societat dels privilegiats, de la injustícia, de l'opressió capitalista (malgrat la República democràtica) morí i no resucitarà pas. Cap antifeixista ho permetria. Allunyem primer el perill feixista i afirmarem seguidament els puntals de la nova societat. — Accepten candidament

la tesi mal intencionada dels reformistes i segueixen la tàctica suïcida d'alguns teòrics marxistes.

Es deure dels partits revolucionaris tornar a la raó i al bon criteri aquests elements enganyats. Provocar en ells una saludable reacció fent-los present la trama que ens portarà altra volta a l'ordre que ells creuen mil voltes superior. Demostrar-los que la victòria proletària serà impossible si es deixa per a després la consigna de guanyar-la. Fer-los comprendre que la Revolució és l'únic estimul per a guanyar la guerra.

Arrancar-los del perill reformista. Aquest és el primer deure dels partits revolucionaris.

GRACIETA

Tots els companys i companyes que vulguin prestar-se com a donadors desang, deuen passar per la porteria del Hospital de les Comarques Gironines, tots els dimecres de 7 a 8 del vespre, per fer l'anàlisi corresponent.

Parte Oficial de guerra facilitat per la Comissaria de defensa de la nostra ciutat, a la una de la tarda.

Sense novetat en el dia d'avui.

Girona, 9 de Març del 1937.

CRÒNICA DIÀRIA

Els Municipis espanyols

Tenim, escampats per Catalunya, milers i milers de companys refugiats, procedents de les terres dominades per la canalla feixista. La vista de molts d'ells ens ha fet pensar en el caràcter del Municipi espanyol.

En efecte; recurrent els poblets, viles i ciutats d'Ibèria se'ns presenta amb tota cruesa la figura misèria de l'entitat municipal. La fisonomia indigent de la gairebé totalitat de les poblacions ibèriques és el reflexe fidel de l'estat de descomposició dels organismes municipals, aixafats pel pes mort d'un Estat monàrquic d'un centralisme feroc.

L'oligarquia monopolitzadora de l'Estat monàrquic — aristocràcia, església, terratinents i militars — necessitava per a la seva tirania, poder mantenir anul·lades les llibertats dels pobles.

Els Ajuntaments no eren més que uns agents auxiliars de l'administració central. El Municipi no era considerat com una entitat natural, cel·lula de la societat, sinó com una creació artificial de la llei o del reglament. Ni autonomia política ni autonomia financera. Municipis esclaus, indigents, sotmesos a la tirania caciquil, no podien donar altre resultat que el d'un conjunt peninsular atrassat i d'aspecte miseriós.

Els cinc anys de República burgesa no han alterat fonamentalment la vida dels Municipis. Llur transformació no és pas cap cosa de canvi de colors. Netejar la façana i deixar la immundícia a l'in-

terior és una sol·lució de funestes conseqüències.

En els municipis espanyols calia realitzar-hi una operació a fons per tal d'apropar-los al nivell de les figures modernes dels pobles d'Europa i d'Amèrica. Però la burgesia d'esquerra ni tan sols va prendre's la molèstia de promulgar una llei municipal. Va reservar aquesta tasca a les Corts reaccionàries del bien negre, llevat Catalunya, on el Parlament autònom, d'esquerra, l'elaborà per etapes. I, casualment, no va tenir temps de legislar sobre les finances locals, deixant que els Municipis continuessin nodrint-se amb els recursos autoritzats per l'Estatut municipal de Calvo Sotelo.

La revolució proletària té la capacitat suficient — capacitat no posseïda per la burgesia panespanyola — per a acabar amb tanta vergonya. Després del 19 de juliol els treballadors en armes començaren a escombrar, sense permís de la llei, tota la podridura apilonada durant tants anys. Del Municipi d'abans no havia de restar-ne ni les cendres. Calia desaparèixer fins el record de la vergonya que representava el municipi monàrquic, conservat per la burgesia republicana. Contra tot aquest passat els treballadors havien d'alçar el criteri socialista que en el Municipi radica la síntesi de totes les necessitats col·lectives de la població.

Les circumstàncies han canviat i l'empenta inicial ha estat frenada. En parlarem un altre dia.

JOAN QUEB

La campaña que socialistas y comunistas oficiales están llevando contra el P.O.U.M., cuyos afiliados están luchando valientemente contra el fascismo, es completamente injusta.

Solidaridad Obrera

NOTICIARI

MAGNÍFICA VETLLADA
INFANTIL

Dijous vinent a les 5 de la tarda, es celebrarà una vetllada infantil al Teatre Municipal, organitzada per un grup de nenes amigues de RADIO GIRONA, i dels infants refugiats, a becnific de l'Associació Pro-Infància Obrera.

El programa d'aquesta vetllada és integrat per cançons populars, interpretades per un grup de nenes sota la direcció del Mtre. Josep Cantó; recitació de poemes per diverses nenes de les organitzadores; concert de piano per Joan Fabra i audició de cançonetes a càrrec de la secció de nenes de l'Associació Pro-Infància Obrera, dirigides pel Mtre. Costa Hors. A més a més, seran representades les comedietes "Les desventures de Carlota Bannús", "La gitana" i "La pobra aprenenta", posades en escena per les nenes que han ideat aquesta vetllada a profit dels petits refugiats de Pro-Infància Obrera. El nostre Miquel de Palol, s'ha encarregat de la direcció d'aquestes obretes i tota la part literària.

La venda de localitats és oberta des de les 11 del matí, a les oficines de RADIO GIRONA.

UN PREC AL SINDICAT ÚNIC
D'ESPECTACLES PÚBLICS

Veuríem amb goig, —ens han dit molts companys gironins— que per part d'aquest Sindicat, es trenqués la monotonia del teatre, on solament veiem comèdies i drames, fent venir de tant en tant alguna de les innombrables companyies de revista que corren per Barcelona.

Això donaria, a no dubtar, un altre aire de varietat al nostre primer coliseu gironí.

Alguien hace política y tiene el Frente de Aragón desatendido. ¡En Aragón faltan armas! Juventudes Libertarias

GENERALITAT DE CATALUNYA

Comissaria de Girona
Intervenció 1937

Relació dels pagaments que s'efectuaran en aquestes Oficines, durant els dies 10 i següents del mes corrent:

Proveïdors de l'Hospital de les Comarques Gironines, del mes de novembre del 1936. 35.502'37 ptes.

Idem. de la Casa d'Assistència i d'Ensenyament, nov. 1936. 37.757'27 "

Idem. del Sanatori Martí i Julià, de Salt, nov. 1936. 33.270'45 "

Idem. de les Cases de Vells de Pedret i d'Agullana, novembre 1936. 9.687'62 "

Total 116.217'71 "

Girona, 8 de març del 1937.

L'Interventor
J. Suris

L'Associació Professional de la Guàrdia Urbana i Professional de Girona ha lliurat per la setmana de Madrid la quantitat de 365 ptes.

En rebre els periodistes aquest matí el comissari d'Ordre Públic company Amadeu Oliva els ha manifestat que tant ell com el comissari de la Generalitat havien adreçat uns telegrams d'adhesió al cònsol d'Espanya a Per-

pinyà, ciutadà Puig Pujades, i protestant pel criminal atemptat de què se'l volia ésser víctima.

SENSIBLE ACCIDENT

Ahir al matí, i mentre estava jugant a la carretera de Barcelona, el nen Pere Carreres, de 11 anys fill del caixer de la fàbrica de farines "Ensesa", un cotxe l'atropellà deixant-lo en molt mal estat.

Fou conduït a la Clínica Girona on fou atès tot seguit.

Suscripció en pro Milícies Antifeixistes i Orfes de les víctimes que està ocasionant la lluita de la nostra terra en defensa de la Llibertat i de la Democràcia

Pessetes

Suma anterior 112.691'78 ptes.
Entregat per Ràdio Girona, dia 4 de març, 8'50; Sindicat Nacional de Telègrafs, Secció de Girona, 35'00; Collectivitat de l'edificació. Ram Construcció de Cervià de Ter i Radi, 308'50
Entregat per Ràdio Girona, dia 8 de març, 30'00.

Suma 113.358'78 ptes.

Idem pro Hospitals de Sang

Suma anterior 134.376'71 ptes.

Josep Sureda, càrter jubilat, 7'20; Francesc de P. Massa, Catedràtic jubilat, 22'50; Bartomeu Buxeda, Sindicat General Auxiliars Farmàcia, 20'00; A. Fiol, 5'00; Entregat per Ràdio Girona, dia 4 de març, 31'50; Obrers Casa Ensesa, 217'00; Sindicat Nacional de Telègrafs Secció Girona 35'00; J. D. 10'00; Entregat per Ràdio Girona, dia 8 de març, 70'00; Sindicat de

neixements que han de precedir la matrícula definitiva.

El Conseller-Regidor de Cultura

CONSELL MUNICIPAL DE
GIRONA

Conselleria de la Vivenda

Aquesta Conselleria de la Vivenda ha fixat els següents dies per a efectuar el pagament dels lloguers de locals, estatges, etc., corresponents al mes de gener d'enguany:

Dies 8, 9 i 10; carrers que comencin per D, E, F, G, H, I, J, L, LL, M, N i O.

Dies 11, 12 i 13; carrers que comencin per P, R, S, T, U i V.

Les hores de pagament seran: el matí de 10 a 1 i a la tarda de 4 a 6, exceptuant els dissabtes que seran únicament de 10 a 1.

També es fa públic que el Consell Municipal està autoritzat per Decret del Govern de la Generalitat de Catalunya de data 1 de febrer d'enguany

Es recomana a tots els ciutadans que efectuin els pagaments els dies assenyalats, doncs no s'admetran el pagament de lloguers de carrers que comencin per una lletra que no sigui la fixada per aquell dia.

Girona, 2 de març del 1937.

El Conseller de la Vivenda

Vida del Partit

INSTRUCCIÓ MILITAR

Companys del P.O.U.M.
i J.C.I.

Assistiu cada dia a les lliçons d'INSTRUCCIÓ que es donen de 7 a 8 del vespre a la Caserna «Lenin» per tal de formar-vos un bon coneixement MILITAR, necessari en aquestes hores de lluita.

A més a més s'ensenyarà el maneig de les armes.

Tots els companys de 18 a 40 anys, cada dia a la Caserna «Lenin»!!

Departament de
Guerra

Es prega a tots els nostres militants i simpatitzants que es trobin compresos en les lletres 1932-33-34-35 i 36, que passin pel Departament de Guerra, (Caserna Lenin), per tal de comunicar-los un assumpte que els interessa.

Girona-5-març-1937.

El delegat responsable,
LLUIS COROMINES

DEPARTAMENT DE GUERRA
P. O. U. M.

Es notifica als familiars dels militars de les columnes del P.O.U.M. que poden passar per les oficines d'aquest Departament instal·lades a la Caserna Lenin d'aquesta ciutat, de 11 a 1 del matí i de 5 a 7 de la tarda ahont mitjançant la presentació de l'autorització de cobro se'ls hi farà efectiva la segona quinzena de gener.

Es posa en coneixement també als familiars dels soldats de l'Exèrcit Popular "Divisió Lenin" destacats a Fornillos i Bellestar que presentant l'autorització de cobro degudament signada i segellada, se'ls hi abonarà la darrera desena de gener.

A TOTS ELS CAMARADES
DEL PARTIT I
SIMPATITZANTS

Per a completar els quadres de la «Divisió Lenin» en els fronts de combat i contribuir a la ràpida mobilització del proletariat, es precisa la incorporació de camarades.

El P. O. U. M. us invita a allistar-vos en aquesta nova formació de l'Exèrcit Obrer Revolucionari, per a combatre el feixisme i pel triomf final del Socialisme.

Camarades an tifeixistes!
Joves revolucionaris! Ingresseu a la «Divisió Lenin».

El Comitè Local del POUM.

Si no es torna ajornar, el dia 13 els vaixells i els observadors es situaran a les zones fixades pel pla de control

Londres, 9. — El Comitè de no intervenció ha aprovat definitivament el pla de control sobre Espanya.

Londres, 9. — Els detalls del control sobre Espanya han quedat aprovats tots, però no s'ha resolt encara la qüestió financiera, puix que els alemanys només accedeixen a pagar 10.000 lliures esterlines de les 140.000 que els pertoca de pagar. Els alemanys voldrien pagar la resta, o sigui 130.000 lliures en mercaderies.

Per la seva banda, la delegació soviètica ha anunciat que no pagarà una suma superior a la que pagui el Reich; i, finalment, les delegacions francesa i anglesa han decidit de fer igual.

Londres, 9. — La Comissió de "no intervenció" ha publicat el pla de control de les fronteres terrestres i marítimes d'Espanya.

Es crea un organisme que s'anomenarà Oficina per a la "no intervenció" als afers d'Espanya. Aquesta oficina es compondrà d'un president designat pel Comitè, i de vuit membres nomenats pels governs d'Anglaterra, França, U. R. S. S., Alemanya i Itàlia, i per altres tres governs no intervencionistes.

L'oficina s'encarregarà de tota els afers relatius al pla. Les qüestions de principi seran sotmeses al Comitè de "no intervenció".

Donat el fet que s'ha arribat a fer acords separats en allò que es refereix al control de les fronteres hispano-portuguesa i hispano-francesa, i de Gibraltar, un Comitè internacional quedarà encarregat d'aquesta vigilància.

La frontera francesa estarà dividida en tres zones. En cada una d'elles hi haurà un agent especial. Els observadors gaudiran de les prerrogatives diplomàtiques.

El control marítim estableix que cada vaixell que es dirigeixi a un port espanyol, haurà de sotmetre's a una prèvia revisió en un port de control, on embarcarà un funcionari elegit pel Comitè. Els capitans dels vaixells mercants estan obligats a entrar en aquests ports de control i prendre a bord l'agent que els sigui destinat.

Els ports de control són Dover, Xerburg, Lisboa, Gibraltar, Marsella i Madera.

Les flotes de guerra francesa,

anglesa, alemanya i italiana vigilaran els següents sectors:

Anglaterra tindrà cura de la vigilància del litoral Nord, des de la frontera francesa fins al cap de Burto.

França tindrà cura de la vigilància de la costa espanyola que s'estén des del cap Burto fins a la frontera portuguesa.

Anglaterra tindrà cura, a més, de la vigilància del litoral Sud, des de la frontera portuguesa fins al cap de Gata.

Alemanya assumeix el control des del cap de Gata fins al cap Oropesa.

Itàlia vigila el sector comprès entre el cap Oropesa fins a la frontera francesa.

França vigilarà la costa espanyola del Marroc i les illes de Mallorca i Eivissa.

Itàlia tindrà cura de la vigilància de l'illa de Menorca.

Es farà un acord especial per a les illes Canàries.

A continuació, el projecte s'ocupa dels funcionaris encarregats del control, i les dades en qüestió concorden totalment amb les informacions que hem transmès a aquesta darrera dies.

El pla de control aprovat

Londres (4 tarda). — L'acord a que es va arribar ahir en la reunió del comitè pro-control fou francament encertat segons els diaris anglesos i cercles polítics de tots els matisos que el qualificaven d'acte importantíssim.

El pla de control també atany a privar el reclutament, trànsit i sortides de persones no espanyoles.

El govern anglès declarà que es creu capaç de fer complir la seva missió.

UNA IGNOMINIA NAZI

Tothom coneix les fotografies d'aquelles criatures madrilenyes assassinades per les bombes dels avions feixistes i que el Comissariat de Propaganda ha repartit profusament per tot el món.

Doncs bé, el periòdic alemany "Stürmer", dirigit pel furibund anti-juu Julius Streicher, ha tingut el cinisme de reproduir-les en aquest periòdic, segons ell, tretes dels "arxius de Stürmer" i amb l'explicació següent: "Nens de famílies nacionalistes, assassinats pels reis".

Tres italians apressats a Guadalajara declaren que el 22 de febrer desembarcaren deu batallons a Càdiç

BARCELONA

Comunicat oficial del front

d'Aragó

Barcelona, (2 tarda) El comunicat oficial facilitat per la Conselleria de Defensa de la Generalitat de Catalunya és el següent:

Tiroteigs a Alcubirre i Tierz.

L'artilleria enemiga del sector de Boltanya ha fet alguns disparos sobre Atoles sense conseqüència.

A la resta dels fronts sense novetat.

Visites a Companys

Barcelona, (2 tarda) El president de Catalunya ciutadà Lluís Companys ha rebut en audiència aquest matí a les personalitats següents: Martí Payés, l'advocat Joaquim R. Amat i al Comitè d'Enllaç de periodistes C. N. T. - U. G. T.

Nomenament

Barcelona, (2 tarda) El Diari Oficial de la Generalitat d'avui, publica el nomenament de profesora de cant del Conservatori del Liceu a favor de l'artista Mercè Plantada.

MADRID

Represalies—Represalies!! Criminal bombardeig de Puertollano

Puertollano, 9.—Aquesta tarda a les 4'45 la població civil de Puertollano ha estat bombardejada per tres trimotors facciosos que anaven escortats per diversos caces. El bombardeig durà una hora. Els avions estrangers llançaren dotze bombes de 50 quilos sobre la població civil.

Caigueren entre altres llocs al taller Quesada, a la fàbrica Sales Caballero i al carrer Mestre Marsal. Produïren 5 ferits, d'ells 2 homes i 3 nenes, la més gran de quinze anys. Dues de les nenes es troben greument ferides.

Funcionaren les defenses anti-aèries.

En Queipo ha fet enfadar els falangistes a Jerez de la Frontera

Madrid, 9.—Un diari publica una informació en la qual diu que l'Ajuntament de Jerez de la Frontera, per al seu programa de festeigs, aprovà fa uns dies una moció en la qual hom sol·licitava la Creu Llorajada de San Fernando per a Queipo de Llano.

Per tal de festejar això, s'organitzà un banquet a les hodegues de Domecq. En sortir de l'apat l'ex-general Queipo de Llano, s'ençarà davant l'estàtua de Primo de Rivera i li adreçà unes frases despectives, que provocaren gran disgust entre els falangistes que l'acompanyaven.

L'incident s'agreujà en tals termes, que Queipo de Llano va haver de sortir amb direcció a Sevilla i donà ordre a l'alcalde de Jerez que anul·lés l'Ajuntament i la petició de la Llorejada, formulada per ell.

Els italians apressats al front de Guadalajara desembarcaren el 22 de febrer a Càdiç

Madrid (4 tarda). — El general Miaja en rebre aquest migdia als periodistes els ha dit que l'atac rebel continuava al sector de Guada-

lajara. Les nostres forces contraataquen admirablement.

A més el general Miaja ha confirmat l'apressament efectuat ahir de 3 italians als que se'ls hi ha pres declaració. Aquests italians desembarcaren a Càdiç el 22 de febrer darrer. El viatge l'efectuaren des de Gènova a bord de la motonau italiana "Franca Fascio", vaixell que abans del 19 de juliol feia el servei bisetmanal Barcelona — Marsella — Gènova.

Foren enviats seguidament a Sevilla i després a Guadalajara on se'ls ha apressat. Aquests tres detinguts han declarat també que en el mateix vaixell hi viatjaven 8 ó 10 batallons de "voluntaris" importats i comandats per oficials italians.

En acabar el general Miaja ha dit que l'aviació rebel al sector de Guadalajara aquest matí havia actuat.

Unes detencions d'elements de la quinta columna

València (4 tarda). — El Ministre de la Governació ha manifestat que la policia continuava les seves activitats per a descobrir i castigar tots els components de la 5.ª columna.

Ha manifestat que s'havia efectuat detencions importants, entre altres la realitzada aquest matí d'un advocat que cobra de l'Estat i un individu anomenat Proton.

OVIEDO

Uns mariners de vaixells facciosos s'han passat als rengles lleials

Gijón, 9.—Avui s'han pogut veure pels carrers centrals els mariners de guerra que procedents dels rengles facciosos s'han passat al camp lleial.

Un d'aquests mariners és asturià i els altres gallecs. Tenen un humor excel·lent. L'asturià, sense esperar que se l'interrogués, ha dit: «Sóc el patró d'aquesta flotilla».

Aquests mariners pertanyen a les detencions dels vaixells «Almirante

Gervera», «Contramaestre Casado», «Libertad» i «Jaime I».

Han manifestat que són antifascistes i que per no aguantar el jou dels facciosos s'han passat als nostres rengles.

Els pertanyents al «Jaime I» i al «Libertad» es trobaven amb permís a les seves cases, i en fer-se la crida perquè s'incorporessin a files, es negaren, per la qual cosa foren empresonats a El Ferrol. En igual situació es trobaven altres molts del «Almirante Gervera» i del «Contramaestre Casado». Se'ls va sotmetre a consell de guerra i aconseguiren salvar la vida; però foren tancats al «Contramaestre Casado», habilitat com a presó flotant. Des del «Contramaestre Casado» se'ls va treure per a portar-los a Astúries, nom que desperta terror als soldats que són a Galícia, puix que saben que d'aquí no s'n torna fàcilment.

Ara, amb ocasió de la dura ofensiva dels miners asturians, els rebels s'han vist obligats a utilitzar les forces de marina preses a les hodegues del «Contramaestre Casado». Aquestes forces han estat enviades a El Escamplero. I en efec-

tuar-se el divendres el duríssim atac contra el turó Berruga, els mariners de referència, desafiant per a això els perills que per a ells representava, decidiren passar-se als nostres rengles, la qual cosa portaren a cap amb tota felicitat.

Comunicat del front Nord

Bilbao, (4 tarda) El comunicat facilitat a mig dia per la Junta de Defensa diu així:

Guipuzcoa i Alava lleugers dels d'artilleria i morters. L'aviació rebel ha actuat aquest matí amb algunes activitats.

Als fronts de Biscaia sense novetats.

Es lluita amb intensitat

Gijón, (4 tarda) Les darreres notícies que ens arriben del front de lluita demostren que les forces lleials han reforçat intensament el front que encercla Oviedo. Totes les carreteres estan en poder nostra.

Aquest matí ha tingut lloc un fort atac que s'ha realitzat des del sector de l'Escamplero a Monte Pardo.

ESTRANGER

Un cop d'estat a Budapest

Budapest (4 tarda). — El govern ha desmentit que es preparés un cop d'extrema gravetat. Fins a la data no ha passat res. S'han pres mesures de màxim rigor per tal de combatre als propagadors de rumors falsos.

Robatori de llengots d'or a Marsella

Marsella (4 tarda). — S'ha comès un important robatori de llengots d'or per valor de 3 milions de francs. Aquest or procedia del vaixell "Providence".

El vaixell esfonsat pels rebels

Londres (4 tarda). — Els quatre torpediners anglesos que anaven a socórrer el vaixell enfonsat a Biscaia han rebut ordre del govern anglès de traslladar-se a St. Joan de Luz.

El govern xilè presenta la dimissió

Santiago Xile (4 tarda). — El govern vist el resultat negatiu de les eleccions ha presentat la dimissió total.

Una fàbrica de torpedes expropiada

París (4 tarda). — La important fàbrica de torpedes Schneider ha estat expropiada segons el darrer decret d'expropiació de fàbriques d'armes.

Actes terroristes a Jaifa

Jaifa (4 tarda). — Han esclatat dues bombes al local de la policia i al jueu. Hi ha hagut víctimes.

Més vagues a Nordamèrica

Detroit (4 tarda). — La indústria de l'automòbil segueix una fase completament violenta pels tre-

balladors que anhelan tenir les seves justes reivindicacions.

Avui s'han declarat en vaga 50 mil obrers de la fàbrica Chryler i 5.000 obrers més de la fàbrica Fugson.

Demanen augment de salaris.

Els tripulants del vaixell «Mar Cantàbrico» apressats pel «Canaries»

Londres (urgent). — S'ha rebut un despatx del contratorpediner enviat per a socórrer el probable vaixell anglès "Adda" que havia estat incendiat pel "Canaries" al golf de Biscaia.

Aquest comunicat diu que el vaixell sinistrat era el "Mar Cantàbrico" mercant espanyol i que la tripulació supervivent l'havia recollit el vaixell de guerra nacionalista "Canaries".

Ni es l'Adda ni ha estat atacat pels insurrectes

Londres, 9. — La companyia de navegació "Elder Dempster" fa públic el següent comunicat:

"Ignorem que cap vaixell nostre es trobi actualment al golf de Biscaia".

Als cercles afectes a l'Almirallat es creu que el vaixell incendiat que després ha naufragat no és el paquebot "Adda", el qual recentment sortí de Plymouth amb direcció a Liverpool.

La identitat del vaixell sinistrat continua essent, segons l'Agència Reuter, un misteri. Tanmateix, es creu que es tracta d'un mercaderies britànic bombardejat per un vaixell de guerra rebel.

Als cercles navals francesos es creu que l'agressor de l'«Adda» fou el Canàries

Bordeus, 9. — El contra-almirall comandant de la marina de Rochefort ha dit que havia estat interceptat, a les 5'49 de la tarda, un radiograma dirigit des del vaixell "Adda" al vaixell de guerra rebel "Canaries", redactat en els següents termes:

"Us preguem que us espereu fins que arribi un vaixell de guerra britànic, i que no us precipiteu".

Això confirma la impressió recollida als cercles navals que l'"Adda" ha estat intimidat i després canonejat pel vaixell de guerra insurgent "Canaries".

Segons l'Almirallat anglès el vaixell sinistrat és l'espanyol Mar Cantàbrico

Londres, 9. — Es confirma que el paquebot que ha llançat aquesta tarda el "SOS" al golf de Biscaia no és el vaixell "Adda", de la companyia anglesa "Elder Dempster" sinó un vaixell desconegut, que ha emprat, no se sap per què, la signatura de l'"Adda".

Als cercles navals anglesos es confirma, a més, que aquest vaixell segons les últimes informacions, no ha estat atacat pels vaixells de guerra insurgents, però que s'ha incendiat.

Dos destructors han sortit en auxili seu, i pensen trobar-lo a les 10'30 d'aquesta nit.

Londres, 9. — L'Almirallat ha rebut el següent missatge del destructor "Echo":

"Hem entrat en comunicació amb el vaixell insurgent "Canaries", el qual ha anunciat que el vaixell del qual s'havia dit que era l'"Adda" és el vaixell espanyol "Mar Cantàbrico". Ha afegit que la tripulació d'aquest darrer es troba a bord del creuer i que el "Mar Cantàbrico" segurament que s'ha enfonsat".

L'obrer conscient i organitzat té el deure d'instruir-se.

freqüenteu les biblioteques. assistiu a les conferències. adquiriu les publicacions marxistes.

La resurrecció dels morts

La política contrarevolucionària dels homes dirigents del P.S.U.C., que cada dia cal preguntar-se més i més fins a quin punt representa el sentir de les masses obreres enquadrades en aquest Partit, és un dels grans perills que amenacen l'obra començada el 19 de juliol. És, doncs, tanta la importància i la vàlua personal d'aquests homes...? Res d'això, ni cosa que s'hi assembli. Abandonats a llur pròpia sort, a llurs pròpies forces, els homes que avui dirigeixen el P. S. U. C. tindrien un pes polític realment irrisori, pràcticament inexistent. El mateix pes i la mateixa ressonància política d'abans del 19 de juliol.

Us recordeu, camarades, d'aquell temps...? Us recordeu, camarades, d'aquell grotesc Partit que es deia socialista, simple apèndix intranscendent dels manifies de la burgesia liberal...? Ells s'avenien a rompre amb l'Aliança Obrera — l'intent més sòlid, coherent i raonat que s'ha fet en aquest país per a plasmar la unitat revolucionària del proletariat — s'avenien a rompre amb l'Aliança Obrera així que s'acostaven unes eleccions. Les eleccions, les actes de Diputat, les carteres de Conseller eren el centre de gravetat del seu "marxisme", fet a la mida dels burgesos que dirigien i finançaven els partits i els diaris liberals.

En determinada ocasió, davant els excessos — de clara tendència feixista i antiproletària — de la juvenalla de Dencàs, els homes que avui dirigeixen i representen el P. S. U. C. tingueren o aparentaren tenir un gest de pudor. Amenaçaren, els temeraris, amb rompre la coalició electoral si la juvenalla de Dencàs no era posada a rotlla. Naturalment, la sang no arribà al riu. No arribà en lloc.

Les veus de l'estòmac tenen, per a molta gent, un to absolutament imperatiu. Si l'apèndix obrerista de l'Esquerra hagués actuat en a-

quells moments amb una mica tan sols d'honestat, hom hauria, potser, obligat les altures a reflexionar una mica sobre el paper polític de Dencàs i de la seva juvenalla antisocialista. L'apèndix obrerista de l'Esquerra tenia, doncs, en aquell moment el seu paper a jugar. Està clar que això comportava el perill de quedar-se sense acta, si les altures s'entestaven a no rectificar. Però el que importava, sembla, aleshores, era fixar actituds polítiques que salvessin la dignitat del Partit. Perquè un partit obrer pot viure sense moltes coses. Sense dignitat, però, li serà una mica difícil de posseir aquella fermesa i aquella empena moral que diferencia els Partits obrers de les societats anònimes, posem per cas. Tanmateix, hom escollí el plat de lletilles.

El 19 de juliol sorprengué els pontífexs actuals del P. S. U. C. en plena apoteosi liberal i republicana. El Front Popular, a les mans d'Azaña i de Casares Quiroga, es consagrava definitivament per la seva incapacitat, per la seva timidesa infantil, pel seu paper essencialment contrarevolucionari, per la seva inconsciència suïcida.

Els actuals pontífexs del P. S. U. C. es trobaven al mateix rovell de l'ou del Front Popular. Aquesta gent, doncs, arrossega per terra tot un passat reformista de la pitjor mena. Una política obrera inspirada en les idees fonamentals del marxisme, hom no s'ha cregut en el cas de sentir-la ni de practicar-la mai. El Socialisme, com tot allò d'aquest món, té la seva cara i la seva creu. Aquests senyors, al nostre país, ha estat tothora la creu del Socialisme.

A l'hora en què la tossuderia dels fets plantejava amb tota cruïssa el fracàs estrepitós de la política "popular" i "democràtica", a la realització de la qual tant havien contribuït els prohoms a què ens venim referint, semblava lògic

que aquests agafessin discretament el camí de l'ostracisme. L'ostracisme havia d'ésser el premi a tants d'errors i a tanta sang com aquells errors estaven costant. Ostracisme, heu dit...? Res d'això. Una paradoxa insuperable ens era reservada, encara. Aquest país, indiscutiblement, dona per a molt. La paradoxa de voler transformar en una mena d'apoteosi triomfal el fracàs més definitiu que registra la història del moviment obrer.

Els que tantes coses tenien per a fer-se perdonar, han pretès perdonar la vida a més de quatre. Hom ha llançat sobre homes i Partits d'un revolucionarisme secular, qualificatius infamants, excomunions literalment grotesques.

Tot té, en aquest món, la seva explicació. El seu perquè. El fenomen que comentem no escapa tampoc, doncs, al bisturi de l'anàlisi. El gas no s'ha pas inflat sol. Algú ha tingut un interès fonamental a inflar-lo. Com canvien les coses, tanmateix. Aquell organisme obrer internacional que abans hauria estat el més interessat a escombrar les runes reformistes, ara les ha recollides curiosament, i amb elles àdhuc ha bastit un nou edifici polític. La cosa està engegada, i veurem qui l'aturarà. Hi ha gent, és veu, que no acabarà d'escarmentar mai. Casos com el de Xang-kai-sec haurien pogut servir, almenys, de lligó...

FONT I FERRAN

«¿Son todos buenos propósitos en relación a la unidad proletaria? Los hechos demuestran que no hay tales propósitos ni tales deseos. Díganlo si no esos manifiestos, esos «entrefiletos», un tanto morbosos, todas esas manifestaciones de la U. G. T. y del Partido Socialista lanzados contra todo aquello que no coincide con sus fines, y, muy especialmente, contra sectores francamente antifascistas».

(Solidaridad Obrera)

No podemos renunciar al derecho de crítica

Al Ayuntamiento de Tarragona se le ha presentado una proposición para que adopte los siguientes acuerdos:

1.º Que se dirija al Gobierno de la Generalidad pidiendo sean declarados traidores al pueblo, con todas las consecuencias que esta declaración trae aparejada consigo en tiempos de guerra, todos los saboteadores de los decretos de movilización y de cualquier otro decreto.

2.º Dirigirse a todos los Ayuntamientos de Cataluña invitándoles a adoptar un acuerdo parecido.

La proposición es de una extrema gravedad. Nosotros aceptamos el decreto de movilización, que fuimos los primeros en propugnar, como hemos sido los primeros en proponer otras importantes medidas, porque sentimos la Revolución con una intensidad inigualable. Nosotros acatamos otros decretos, el de Orden público, por ejemplo,

aunque no estemos conformes con él, porque su espíritu no responde al espíritu de la hora presente.

Con lo que no podemos estar de ninguna manera conformes, es con hipotecar nuestro libre albedrío, con ahogar en nosotros mismos el indeclinable derecho a la crítica que ejercemos, pregonamos y quisiéramos que los demás realizaran. Porque la crítica es una función positiva y fiscalizadora, que impide todo contacto de dictadura y que obliga a trabajar a la luz del día.

Nosotros prestamos lealmente nuestra decidida colaboración. Pero no nos resignamos a no ejercitar el derecho de crítica, porque eso equivaldría a dejar de pensar. Y ejercer el pensamiento es un derecho indeclinable; el único derecho que no pierde el hombre ni amorzándolo, ni encerrándolo en prisiones; el derecho que sólo se extingue con la vida y que, si no lo practicara, el hombre quedando rebajado a la categoría animal del último bruto.

Término capcioso es en sí el acuerdo primero transcrito, que obedee a una de tantas maniobras políticas como se vienen realizando. Término capcioso, pues se presta a interpretaciones propicias a favorecer el rencor entre sectores políticos enemistados, perjudicando con tales procedimientos a la unidad proletaria gravemente.

Esta es nuestra opinión con respecto a proposiciones de naturaleza análoga a la que comentamos que emitimos para conocimiento de nuestros representantes de los Municipios de Cataluña.

Companyes!

No deixeu de comprar l'interessant fullet «LA MUJER ANTE LA REVOLUCIÓN», editat pel Secretariat Femení del P.O.U.M.

Dones revolucionàries, llegiu-lo.

Fulletó de L'Espurna 32 - El Taló de Ferro

havia cobrat cinc-cents mil dollars d'honoraris i des d'aquell moment la seva reputació es va enfilars com un coet. Se'l considerava correntment com el primer advocat de la regió, advocat de consorciums, s'entén, i ningú no s'hauria atrevit a no posar-lo entre els tres més grans dels Estats Units.

S'alçà i va començar la presentació de l'Ernest amb frases escollides lleugerament matissades d'una ironia dissimulada. Innegablement hi havia una facècia subtil en la presentació que feia el coronel Gilbert d'aquell reformador social de la classe obrera. Vaig adonar-me dels somriures de l'auditori que em van ofendre. Vaig mirar-me

fos impossible d'invalidar. Però, tant mateix, eren invalidats, i mantes vegades pels mateixos advocats que els havien redactat. Malgrat tot, la gent rica conservava la convicció de que era possible de fer un testament en absolut instacable i aquests il·lustres fou mantinguda durant generacions i generacions per les argumentacions dels doctors en dret. Fou una recerca semblant a la de la pedra filosofal pels alquimistes de l'edat mitjana.

l'Ernest i la meua indignació anava creixent. No semblava sinó que no es ressentís d'aquelles punxades finíssimes; i el que és pitjor és que em semblava que fins ni se'n adonava. Estava sentat, ben tranquil, massís com era i endormiscat. Verdaderament tenia posat d'ase. Una idea fugitiva em va travessar l'ànima: es deixaria intimidar per aquella orientació imposant de puixança monetària i cerebral? I em vaig posar a riure. A mi no podia enganyar-me; era als demés que enganyava, com havia enganyat Miss Brentwood. Aquesta ocupava una butaca de primera fila i girava el cap en alguna de les seves relacions apoiant amb un somriure les al·lusions de l'orador.

Un cop el coronel va acabar l'Ernest s'aixecà i començà de parlar. Va començar a mitja veu, amb frases modestes interrompudes amb pauses i visiblement amb dificultat. Va explicar la seva neixença entre la classe obrera, la seva infància passada en un ambient sordid i miserable, en el qual tan l'esperit com la carn hi eren igual-

ment afamats i torturats. Va descriure les ambicions a l'ideal de la seva joventut i el concepte que s'havia ferjat del paradís en el qual vivien les classes superiors.

«Jo sabia, digué, que en un plan superior al meu regnava un esperit d'altruisme, un ideari pur i noble, una vida en alt grau intel·lectual. Tot això ho sabia per haver-ho llegit en novel·les de la Biblioteca dels Banyes de mar (1), en les quals tots els personatges, homes i dones, tret del traïdor i l'aventurerà, pensen belles idees, parlen amb un llenguatge preciós i són gloriosos els actes que realitzen. Estava tan cert de la llum del sol com de l'existència, per sobre meu, d'un devassall de beatut, de noblesa i generositat en la terra, de ço que la feia digna d'ésser viscuda, que rescabala-va als mortals de tant de treballs i de misèries.»

Va descriure, a continuació, la seva vida

(1) Curiosa sèrie literària de una categoria especial, destinada a imbuir idees falses als treballadors, referent a la manera d'ésser de les classes desvotades.

a la filatura, l'aprenentatge de ferrador que havia fet i com va conèixer als socialistes. Va dir, també, que havia descobert entre els socialistes intel·ligències preclares i esperits remarcables, ministres de l'Evangeli que havien estat destituïts perquè llur cristianisme era massa ampli per a poder enquadrar en cap congregació d'adoradors del vedell d'or, professors estavel·lats per la roda del servilisme universitari envers les classes dominants. Va definir els socialistes com a revolucionaris que lluiten per a enderrocar la societat racional d'avui i construir amb els materials d'ells la societat racional de l'esdevenidor. Va dir moltes altres coses, que seria massa llarg descriure, però mai oblidaré de quina manera va pintar la seva vida entre els revolucionaris. La seva allocució final ja sense cap mena de titubeig, la seva veu s'anava inflant fort i confiant, s'anava refermant esclatant com ell mateix i com les idees que abocava a hell raig.

«Aquests revoltats vaig trobar-los an-